

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ

24 жовтня 2017 року

Справа № 17/Б-1196

УХВАЛА

Господарський суд Тернопільської області у складі судді Сидорук А.М. ,

Розглянувши матеріали

за заявою: Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю "Лапшин", с. Лапшин Бережанського району Тернопільської області в особі арбітражного керуючого, ліквідатора Гутнікевича Любомира Миколайовича, м.Тернопіль

до Лапшинської сільської ради, с.Лапшин, Бережанського району Тернопільської області
про визнання права власності

в межах провадження у справі № 17/Б-1196

про банкрутство : Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю "Лапшин", с. Лапшин Бережанського району Тернопільської області

За участю представників сторін:

Позивач: Гутнікевич Л.М.- ліквідатор;

Відповідач: не прибув.

Суть справи: 25 вересня 2017 року Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю "Лапшин", с. Лапшин Бережанського району Тернопільської області / код 30787303/в особі арбітражного керуючого, ліквідатора Гутнікевича Любомира Миколайовича, м.Тернопіль звернулося до господарського суду Тернопільської області із заявою № 03/338 від 14.09.2017 про визнання права власності в межах провадження у справі № 17/Б-1196 про банкрутство Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю "Лапшин", с. Лапшин Бережанського району Тернопільської області.

Ухвалою господарського суду Тернопільської області від 26 вересня 2017 року заяву прийнято до розгляду; розгляд заяви призначено на 10 жовтня 2017 року об 11 год. 45 хв.; відстрочено Сільськогосподарському товариству з обмеженою відповідальністю "Лапшин", с. Лапшин Бережанського району Тернопільської області сплату судового збору за подання заяви про визнання права власності на нерухоме майно до ухвалення судового рішення у справі. Зобов'язано Лапшинську сільську раду, с.Лапшин, Бережанського району Тернопільської області до дня розгляду справи надати суду обґрунтований відзив на заяву.

Представники Лапшинської сільської ради в судовому засіданні 10 жовтня 2017 року щодо задоволення заяви ліквідатора про визнання права власності не заперечили.

Ухвалою господарського суду Тернопільської області від 10 жовтня 2017 року в порядку ст.77 ГПК України відкладено розгляд заяви на 24 жовтня 2017 року об 12 год. 00 хв.

Арбітражний керуючий (ліквідатор) Гутнікевич Л.М. в судовому засіданні підтримав заяву про визнання права власності на майно в повному обсязі та просить суд задовольнити її.

Повноважений представник Лапшинської сільської ради в судові засідання не з'явився, разом з тим на адресу господарського суду поступив відзив (вх.№ 264 від 05.10.2017 року), в якому зазначає, що для реєстрації права власності ліквідатору необхідно звернутись до державного реєстратора у Бережанському районі, а після реєстрації права власності звернутись до Лапшинської сільської ради з клопотанням щодо надання дозволу на виготовлення технічної документації на землю для обслуговування даної будівлі. Зазначає, що ліквідатором не було надано витягу про реєстрацію права власності на будинок Швидків Теклі Гнатівни, що знаходиться за адресою с.Гайок, вул.Садова,63, Бережанського району і тому клопотання щодо надання дозволу на виготовлення технічної документації на землю для обслуговування даної будівлі не розглядалося.

Розглянувши матеріали справи, заслухавши пояснення ліквідатора Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю "Лапшин", судом встановлено наступне:

За змістом положень статті 55 Конституції України кожному гарантується захист прав і

*21*1078857*1*0*

свобод у судовому порядку.

Пунктом першим статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) встановлено, що кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

Європейський суд з прав людини (далі – ЄСПЛ) у рішенні у справі «Сокурєнко і Стригун проти України» від 20 липня 2006 року зазначив, що фраза «встановленого законом» поширюється не лише на правову основу самого існування «суду», але й дотримання таким судом певних норм, які регулюють його діяльність. У рішенні у справі «Занд проти Австрії» висловлено думку, що термін «судом, встановленим законом» у пункті першому статті 6 Конвенції передбачає «усю організаційну структуру судів, включно з [...] питаннями, що належать до юрисдикції певних категорій судів [...]».

Відповідно до положень статті 4¹ ГПК України господарські суди вирішують господарські спори у порядку позовного провадження, передбаченому цим Кодексом. Господарські суди розглядають справи про банкрутство у порядку провадження, передбаченому цим Кодексом, з урахуванням особливостей, встановлених Законом № 2343-ХІІ.

Згідно з пунктами 2, 7 частини першої статті 12 ГПК України господарським судам підвідомчі справи про банкрутство; справи у спорах з майновими вимогами до боржника, стосовно якого порушено справу про банкрутство, у тому числі справи у спорах про визнання недійсними будь-яких правочинів (договорів), укладених боржником; стягнення заробітної плати; поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника, за винятком спорів, пов'язаних із визначенням та сплатою (стягненням) грошових зобов'язань (податкового боргу), визначених відповідно до Податкового кодексу України, а також справ у спорах про визнання недійсними правочинів (договорів), якщо з відповідним позовом звертається на виконання своїх повноважень контролюючий орган, визначений Податковим кодексом України.

Частиною дев'ятою статті 16 ГПК (виключна підсудність справ) передбачено, що справи у майнових спорах, передбачених пунктом 7 частини першої статті 12 цього Кодексу, розглядаються господарським судом, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство.

Зазначені норми кореспондуються з положеннями частини четвертої статті 10 Закону № 2343-ХІІ, відповідно до якої суд, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство, вирішує усі майнові спори з вимогами до боржника, у тому числі спори про визнання недійсними будь-яких правочинів (договорів), укладених боржником, тощо.

Системний аналіз положень Закону № 2343-ХІІ дає підстави для висновку, що з моменту порушення стосовно боржника справи про банкрутство він перебуває в особливому правовому режимі, який змінює весь комплекс юридичних правовідносин боржника, і спеціальні норми Закону № 2343-ХІІ мають пріоритет у застосуванні при розгляді справ про банкрутство щодо інших законодавчих актів України, а тому правочини (договори) або майнові дії боржника, які були вчинені боржником після порушення справи про банкрутство або протягом одного року, що передував порушенню справи про банкрутство, можуть бути відповідно визнані недійсними або спростовані господарським судом у межах провадження у справі про банкрутство за заявою арбітражного керуючого або конкурсного кредитора (частина перша статті 20 Закону № 2343-ХІІ); за позовом розпорядника майна (частина дев'ята статті 22 Закону № 2343-ХІІ); за заявою комітету кредиторів (частина восьма статті 26 Закону № 2343-ХІІ); за заявою керуючого санацією (частина п'ята статті 28 Закону № 2343-ХІІ); за заявою ліквідатора (частина друга статті 41 Закону № 2343-ХІІ).

Отже, за умови порушення провадження у справі про банкрутство боржника, особливістю вирішення таких спорів є те, що вони розглядаються та вирішуються господарським судом без порушення нових справ, що узгоджується із загальною спрямованістю Закону № 2343-ХІІ, який передбачає концентрацію всіх спорів у межах справи про банкрутство задля судового контролю у межах цього провадження за діяльністю боржника, залучення всього майна боржника до ліквідаційної маси та проведення інших заходів, метою яких є повне або часткове задоволення вимог кредиторів.

Постановою господарського суду від 01 жовтня 2009 року боржника визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру банкрута, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шимечка Андрія Ярославовича, м. Тернопіль, ліцензія серії АВ № 397269, видана Державним департаментом з питань банкрутства 23.09.2008р.

Ухвалою господарського суду Тернопільської області від 01 серпня 2017 року достроково

припинено повноваження ліквідатора Брикси А.О., ліквідатором сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю "Лапшин", с. Лапшин Бережанського району Тернопільської області призначено арбітражного керуючого Гутнікевича Л.М.

Відповідно до ст.26 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" /у редакції Закону, чинній до 19.01.2013р./ усі види майнових активів (майно та майнові права) банкрута, які належать йому на праві власності або повного господарського відання на дату відкриття ліквідаційної процедури та виявлені і в ході ліквідаційної процедури, включаються до складу ліквідаційної маси, за винятком об'єктів, зазначених в п.1 ст.26 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Судом встановлено, що згідно Додатку № 1 до статуту СГТОВ «Лапшин», зареєстрованого заступником голови Бережанської райдержадміністрації, начальником управління економіки Кучмійчуком В.А. 27.04.2000р., який є невід'ємною частиною Статуту, банкрут є правонаступником сільськогосподарської селянської спілки «Полісся». Положення Додатку №1 узгоджується із листом державного реєстратора Бережанської РДА № 21 від 22.10.2009р.

В той же час, протоколом загальних зборів колишніх членів реорганізованого колективного сільськогосподарського підприємства селянської спілки «Полісся» № 1 від 28.02.2001р. під забезпечення покриття заборгованості по заробітній платі селянської спілки занесено будинок Швидків Теклі Гнатівної, якому рішенням виконкому Лапшинської ради народних депутатів № 12 від 28.04.2017р. присвоєно юридичну адресу с. Гайок, вул. Садова, 63. Наведене також підтверджується описом майна СГТОВ «Лапшин» від 11.09.2008р., підписаним комісією у складі: голова комісії - Шимечко А.Я та членами комісії - Католик М.Ф., Лещук Н.В.

Згідно листа колишнього керівника СГТОВ «Лапшин» Католика М.Ф. від 23.02.2011р. будинок в с.Гайок був наданий працівниці СС «Полісся» громадянці Швидків, яка проживала в ньому з своїм внуком; будь-якої документації на будинок за час проживання вона не виготовила та не оформила. Крім того, зазначений будинок не являється об'єктом житлового фонду, будь-яка документація, що посвідчує право належності чи право власності на даний об'єкт відсутня.

Ліквідатором направлено звернення на адресу голови сільської ради с. Лапшин Миса Я.П., з проханням надати інформацію відносно приватизації будинку в с. Гайок; наявності виготовленої технічної документації на даний об'єкт; надання права власності, а також повідомити чи проживають на даний момент в будинку в с. Гайок особи та на яких підставах; чи відкривалася спадщина за законом чи заповітом. У відповідь від Лапшинської сільської ради отримано листа №111 від 02.06.2015р., де зазначається, що згідно господарської книги №5 с. Гайок за 1996-2000 роки станом на 01.01.1996 року проживали такі особи:

1. Швидків Текля Гнатівна, голова домогосподарства - померла 14.08.2003 року;
2. Швидків Василь Ярославович, внук-помер 13.01.2015 року;
3. Швидків Татьяна Василівна, правнука - вибула.

Водночас, Лапшинська сільська рада не володіє інформацією про приватизацію будинку в с. Гайок, за адресою вул. Садова, 63, виготовлення технічної документації на даний будинок, про надання права власності на цей будинок. Заповіти на будинок в с. Гайок за адресою вул. Садова, 63 в Лапшинській сільській раді не склалися.

27.02.2017р. на адресу Лапшинської сільської ради направлено клопотання № 2/113 від із проханням визнати за СГТОВ «Лапшин» право власності на будинок Швидків Текля Гнатівна, що знаходиться за адресою с. Гайок, вул. Садова, 63, а також надати дозвіл на виготовлення технічної документації на землю для обслуговування даної будівлі. Однак, відповіді від органу місцевого самоврядування не надходило.

Статтею 316 Цивільного Кодексу визначено, що право власності - це врегульовані законом суспільні відносини щодо володіння, користування і розпорядження майном, яке охороняється законом.

Як впливає з чинного законодавства право власності є право особи на річ (майно), яке вона здійснює відповідно до закону за своєю волею, незалежно від волі інших осіб. (ст.316 ЦК України).

Позов про визнання права власності – це позадоговірна вимога власника майна про констатацію перед третіми особами факту приналежності позивачу права власності на майно.

Позов про визнання права власності є речово-правовим, і при зверненні до суду позивач повинен підтвердити наявність у нього права власності на спірне майно. Умовами задоволення позову про визнання права власності на майно є наявність у позивача доказів на підтвердження в судовому порядку факту приналежності йому спірного майна на праві власності.

Відповідно до ст. 392 ЦК України власник майна може пред'явити позов про визнання права власності, якщо це право оспорується або не визнається іншою особою, а також у разі втрати ним документа, який засвідчує його право власності. Вказана стаття кореспондується із ст. 316 ЦК України, відповідно до якої правом власності є право особи на річ (майно), яке вона здійснює відповідно до закону за своєю волею, незалежно від волі інших осіб.

Матеріалами справи не підтверджено Лапшинською сільською радою не доведено, що нерухоме майно, а саме: садибний (індивідуальний) житловий будинок, що знаходиться за адресою: с. Гайок, вул. Садова, 63 загальною площею 71,6 м.кв., - зареєстроване за іншими особами.

Пунктом 4 статті 25 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" визначено, що дії ліквідатора можуть бути оскаржені до господарського суду особою, яка посилаючись на свої права власника або іншу підставу передбачену законом чи договором оспорує правомірність віднесення майнових активів або коштів до ліквідаційної маси.

Матеріали справи не містять доказів на підтвердження того, що в порядку п. 4 статті 25 Закону в господарському суді в межах справи про банкрутство №17/Б-1196 розглядалася скарга на дії ліквідатора щодо віднесення вказаного об'єкта до ліквідаційної маси в межах провадження справи про банкрутство Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю "Лапшин".

Відповідно до ст. 392 Цивільного кодексу України власник майна може пред'явити позов про визнання його права власності, якщо це право оспорується або не визнається іншою особою, а також у разі втрати ним документа, який засвідчує його право власності.

Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод (1950 р.), ратифікованою Законом від 17 липня 1997 р. № 475/97-ВР (далі – Конвенція), зокрема ст. 1 Першого протоколу до неї (1952 р.) передбачено право кожної фізичної чи юридичної особи безперешкодно користуватися своїм майном, не допускається позбавлення особи її власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права, визнано право держави на здійснення контролю за користуванням майном відповідно до загальних інтересів або для забезпечення сплати податків чи інших зборів або штрафів.

Гарантії здійснення права власності та його захисту закріплено й у вітчизняному законодавстві. Так, відповідно до ч. 4 ст. 41 Конституції України ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним.

Кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого майнового права та інтересу (ст. 16 Цивільного кодексу України).

Отже, оцінивши представлені документальні докази, суд прийшов до висновку, що позовні вимоги про визнання за Сільськогосподарським товариством з обмеженою відповідальністю "Лапшин", с. Лапшин Бережанського району Тернопільської області права власності на майно: будинок, що знаходиться за адресою с.Гайок, вул. Садова,63 - є документально обґрунтованими та такими, що підлягають задоволенню.

Відповідно до ст. 182 Цивільного кодексу України право власності та інші речові права на нерухомі речі, обтяження цих прав, їх виникнення, перехід і припинення підлягають державній реєстрації; державна реєстрація прав на нерухомість є публічною, здійснюється відповідним органом, який зобов'язаний надавати інформацію про реєстрацію та зареєстровані права в порядку, встановленому законом.

Відносини, пов'язані з державною реєстрацією речових прав на нерухоме майно всіх форм власності, їх обмежень та правочинів щодо нерухомості регулюється нормами Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень", що визначено у ст. 1 цього Закону.

Відповідно до п.1 ст. 4 Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень" державній реєстрації прав підлягають, зокрема, право власності.

Згідно ст.27 Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень" державна реєстрація права власності та інших речових прав проводиться на підставі, зокрема, рішення суду, що набрало законної сили, щодо права власності та інших речових прав на нерухоме майно.

Відповідно до ст. 33,43 ГПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Докази подаються сторонами та іншими учасниками судового процесу. Господарський суд оцінює докази за своїм внутрішнім

переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому процесі всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом. Ніякі докази не мають для господарського суду заздалегідь встановленої сили. Визнання однією стороною фактичних даних і обставин, якими інша сторона обґрунтовує свої вимоги або заперечення, для господарського суду не є обов'язковим.

На підставі наведеного, керуючись статтями 33,43 Господарського процесуального кодексу України, статтею 20 Господарського Кодексу України, статтями 181, 182, 316, 317, 392 Цивільного Кодексу України, статтями 23, 25,30 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", господарський суд ,-

УХВАЛИВ:

1. Заяву Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю "Лапшин", с. Лапшин Бережанського району Тернопільської області в особі арбітражного керуючого, ліквідатора Гутнікевича Любомира Миколайовича, м.Тернопіль до Лапшинської сільської ради, с.Лапшин, Бережанського району Тернопільської області про визнання права власності на садибний (індивідуальний) житловий будинок в с.Гайок Бережанського району Тернопільської області, вул.Садова, 63, - задовольнити.

2.Визнати за Сільськогосподарським товариством з обмеженою відповідальністю "Лапшин", с. Лапшин Бережанського району Тернопільської області, ідентифікаційний код 30787303 право власності на садибний (індивідуальний) житловий будинок в с.Гайок Бережанського району Тернопільської області, вул.Садова, 63, загальною площею 71,6 кв.м..

3. Зобов'язати орган державної реєстрації прав здійснити державну реєстрацію права власності на садибний (індивідуальний) житловий будинок в с.Гайок Бережанського району Тернопільської області, вул.Садова, 63, загальною площею 71,6 кв.м..

4. Ухвалу направити Сільськогосподарському товариству з обмеженою відповідальністю "Лапшин", с. Лапшин Бережанського району Тернопільської області; Сектору з питань державної реєстрації Бережанської районної державної адміністрації, 47501, м.Бережани Тернопільської області, вул.Шевченка, 15; Лапшинській сільській раді, с.Лапшин, Бережанського району Тернопільської області та арбітражному керуючому Гутнікевичу Л.М., 46001, а/с 86, м.Тернопіль.

Суддя

А.М. Сидорук

